

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

שיחת השבוע

יש חדש

התוועדויות ח"י באלול

שבת זו, ח"י באלול, היא יום הולדתם של שני המאורות הגדולים - הבעש"ט ורבנו הזקן, בעל התניא והשולחן ערוך. ביום הזה הבעש"ט גם נתגלה לעולם והחל להפיץ בגלוי את אור החסידות. לרגל היום הזכאי הזה יהיו בקהילות חב"ד ובבתי חב"ד ברחבי הארץ התוועדויות חסידיות, והציבור מוזמן.

עלוני חג חדשים

לקראת שנת תשע"ב הפיק אגף ההוצאה לאור של צעירי חב"ד מגוון של עלוני הסברה חדשים. עלון נרות שבת קודש נדפס בכחצי מיליון עותקים, והוא יחולק במהלך השנה לנשי ובנות ישראל. בעלון מופיע גם לוח זמני הדלקת הנרות לכל השנה. כמו כן מופיעה סדרת עלונים מהודרים על חודש אלול וחגי תשרי, לילדים ולמבוגרים. עלונים אלו מוגשים בשפה ברורה ובעיצוב מודרני, והם זוכים להצלחה רבה בציבור הרחב. להשיג בבתי חב"ד.

עצם הנשמה במופע חי

סדרת תקליטי עצם הנשמה של הרב יאיר כלב, שבהם הוא מגיש ניגונים בהקדמת הסבר על כל ניגון וניגון, זכתה להצלחה רבה. עתה הופיע תקליט שהוקלט בהופעה חיה במרכז שמים, ויש בו הניחוח המיוחד של אירוע חי. טל' 03-9607908.

תיקון טעות: שם תקליטו של יצחק בינשטוק, שפורסם בגיליון 1287, הוא את פניך אבקש.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
6:46	7:23	7:07	6:41
7:44	8:22	7:58	7:35

פרקי אבות: פרקים ג-ד

מקדחב"ד
בחדש אלול
בודקים מזוזות *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 072-2770100 • פקס 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

באהבה - לא באיומים

איומים והפחדות מרחיקים יהודים מעבודת ה' ומייאשים אותם. תפיסה כזאת שוללת מהאדם את השמחה ואת החיות בעבודת הבורא.

שחזור בית הכנסת של הבעש"ט במזיבוז. הצילום באדיבות 'בקהילה'

תפיסה כזאת שוללת מהאדם את השמחה ואת החיות וההתלהבות בעבודת הבורא.

הבעש"ט ותלמידיו נקטו גישה הפוכה - הם סיפרו ליהודים הפשוטים על מעלתו של תום-לב, על גדולתה של מצווה הנעשית בלב טהור, על כוחה של תפילה כנה וזכה, על יופייה של נשמה יהודית. ואכן, דרך זו דווקא הצליחה לחולל מהפכה אמיתית בליבם של אותם יהודים.

לקרב על-ידי אור

הרבי מליובאוויטש הדגיש פעמים רבות כי הדרך לקרב לבבות היא רק על-ידי הפצת אור ומתוך גישה חיובית. בהזדמנויות רבות ציין הרבי שבימי אלול, שבהם מאירות י"ג מידות הרחמים, צריכים לעורר רחמים על יהודים ולא חלילה לעורר קטרוגים. אפילו ישעיהו הנביא נענש על שבדבריו אל הקב"ה כינה את בני ישראל בתארים שאינם חיוביים. קל-זחומר שאנשים כערכנו צריכים להיזהר מדיבורים שאינם חיוביים על עם ישראל.

בימי אלול צריך להוסיף באהבת ישראל, להסביר את אהבתו של הקב"ה לכל יהודי, שאפילו מי שחטא יכול להתקבל אצלו באהבה ובחיבה. סגנון אוהב ומחמם לבבות ודאי יפעל את פעולתו ונזכה להתעוררות תשובה אמיתית ולכתיבה וחתומה טובה.

בשבת הזאת יחול ח"י באלול, יום גדול וחשוב בעולמה של החסידות. ביום זה נולדו הבעש"ט (בשנת תנ"ח) ורבי בנו הזקן, בעל התניא והשולחן ערוך (בשנת תק"ה). על-כן היום הזה נקרא - יום הולדת את שני המאורות הגדולים.

היום הזה, כשמו כן הוא - יום חי, יום שהרעיף עלינו חיות. היום הזה נתן לנו מבט אחר על חודש אלול, חודש התשובה. הנטייה הטבעית היא לקשר תשובה עם אווירה קודרת, רצינית

עד אימה; בכי, סיגופים ותעניות. אולם החסידות לימדה שגם התשובה יכולה לבוא מתוך חיוך ושמחה, ואף בשילוב ריקוד ועליצות-הנפש.

לדבר חיובית

למעשה, הבעש"ט ניהל מלחמה נגד התפיסה הקודרת והזועפת של התשובה. בימי הייתה נפוצה למדי תופעת ה'מגידים', שהיו עוברים בעיירות ישראל ונושאים דרשות שעיקרן הטפת מוסר, איומים והפחדה. הם היו מזהירים את היהודים הפשוטים והתמימים בעונשים נוראים מלמעלה אם לא יתקנו את דרכיהם. הבעש"ט התקומם נגד השיטה הזאת, וקרא לעורר את לב העם בדרכי נועם ובאהבה ולא בשפיכת אש וגפרית.

גם בימינו יש מי שמתוך כוונות טובות נוקטים שיטה זו של הפחדות ואיומים. לפעמים אף נדמה שבדרך הזאת משיגים תוצאות מהירות ומידיות. אולם לטווח ארוך הגישה הזאת גורמת נזק גדול יותר מתועלת.

הבעש"ט לימד שאיומים והפחדות מרחיקים יהודים מעבודת ה' ומייאשים אותם. הם גם מציינים תפיסה מעוותת של הקב"ה, של התורה והמצוות, ומשרים אווירה כאילו צריכים לקיים את התורה ומצוותיה מתוך כפייה ואילוץ.

הגוי צריך לראות ש"שם ה' נקרא עליך"

גם על 'עמי הארץ', גם על ענייני הגוף שבחי היהודי.

אין הפרעות

התנהגות כזו מוליכה לקיום הפסוק כפשוטם של דברים, שגם בני אומות העולם רואים שיהודי קשור עם הקב"ה והקדושה האלוהית ניכרת עליו, והדבר פועל ש"ויראו ממך", וממילא מתבטלים כל הקטרוגים והניסיונות שעלולים לבוא מצד אומות העולם.

יש כאן הוראה לכל הזמנים ולכל המקומות: אומות העולם מצד עצמן אינן יכולות להפריע לעבודתו של יהודי, שהרי יהודי הוא "חלק אלוה ממעל ממש", וממילא צריכות כל ההפרעות להתבטל "כְּהִמָּס דונג מפני אש". הפרעות יכולות לצוץ משום שהקדושה של יהודי אינה גלויה. אבל כאשר "שם ה' נקרא עליך" והקדושה שביהודי גלויה לעיני כול - כל ההפרעות מתבטלות, ואדרבה, אומות העולם נעשות כקליפה המקיפה את הפרי ושומרת ומגינה עליו.

(תורת מנחם כרך כב, עמ' 140)

אמרת השבוע

השינוי הנדרש

בחודש אלול תשנ"ה, בשנה האחרונה לחיי האדמו"ר רבי פינחס מנחם מגור, בעל 'פני מנחם', נכנסו אליו גבאי בית המדרש המרכזי של גור והציגו לפניו את סדרי התפילה וה'שולחנות' שהיו בחודש תשרי שעבר, ושאלו אם לדעתו צריך לשנות דבר מה מהסדרים שהונהגו אשתקד.

העיף האדמו"ר מבט בתכנית ואמר: "אינני רואה צורך לשנות דבר אלא אחד - צריך באמת לעשות תשובה".

פתגם חסידי

"הכוכבים בשמים נראים נקודות זעירות, בעוד הם עולמות עצומים. גם יהודים יכולים להיראות עלובים וקטנים, אבל בעצם הם עולמות גדולים" (הבעש"ט)

הקשר בין יהודי לקב"ה צריך להתבטא לא רק בענייני הנשמה אלא גם בענייני הגוף. הבחירה של הקב"ה בעם ישראל לא הייתה רק בנשמותיהם של בני ישראל, אלא גם בגופם (ויתרה מזו, בספר התניא מבואר שעיקר הבחירה היא דווקא ב"גוף החומרי הנדמה בחומריותו לגופי אומות העולם"). יהודי צריך לבטא זאת בהחדרת קדושה גם בענייני הגוף.

'עמי הארץ' שבתוכנו

ענייני הגוף האלה הם בבחינת 'עמי הארץ' בתוך עולמו של היהודי עצמו, ואילו ענייני הנשמה הם בבחינת 'היודים'. על היהודי לפעול שיהיה כמו שמסופר במגילת אסתר - "ורבים מעמי הארץ מתיהדים". כלומר, הקדושה צריכה לחדור גם אל העניינים הארציים של היהודי, שגם הם יתנהלו מתוך קדושה.

זאת משיגים עלידי ש"נפל פחד היהודים עליהם". כשיהודי עוסק בעניינים 'היהודיים' שלו, בענייני התורה והמצוות, מתוך פחד ה', מתוך קבלת עול מלכות שמים, בבחינת "אבי שבשמים גזר עליי" - עבודה זו מפילה 'פחד'

אחת הברכות שהקב"ה מברך את עם ישראל בפרשתנו היא "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך". הפסוק הזה מלמדנו כי גם "עמי הארץ" צריכים לראות את הקדושה שביהודי, את העובדה ש"שם ה' נקרא עליך".

כאשר יהודי לומד תורה ועוסק במצוות אין עמי הארץ יכולים לראות את הקדושה המיוחדת שביהודי, מכיוון שבעניינים האלה אין לגוי אפשרות לדמות את עצמו ליהודי. אולם כאשר יהודי מתנהג בענייני הרשות שלו - באכילתו, בשתייתו, במשארומתנו וכו' - מתוך יראת שמים וקדושה, כ"אז רואים גם "עמי הארץ" את הקדושה המיוחדת שביהודי.

קדושה בענייני הגוף

פעילות זו צריכה להתחיל בתוך האדם עצמו. עבודתו של יהודי מתחלקת לענייני הנשמה וענייני הגוף. בענייני הנשמה, כמו ענייני התורה, התפילה וקיום המצוות, הקדושה נראית בגלוי. אולם ענייני הגוף הם דברים הדומים בחיצוניותם לדרך ההתנהגות של שאר בני האדם.

חסידות | מאת הרב אליעזר ברוך

מן המעיין

פוחתת שערים

החסידות פוחתת שערי חכמה ובינה, לידע את הקב"ה בהשגה שכלית. החסידות מעוררת את רגשות הלב, להתפעל באותה מידה הנולדת מהשכלה זו. החסידות מורה את הדרך אשר כל אחד ואחד לפי מצבו יכול ללכת בה, ולעבוד את ה' במוחו ובליבו.

(היום יום)

להאיר כדי לתקן

חסידות היא חיות. היא מזרימה חיות ומאירה הכול, גם את הלא טוב, ומאפשרת לאדם לראות את הרע העצמי כפי שהוא, כדי לתקנו.

(ספר המאמרים תשי"א)

שיהיה סדר

אחד מעיקרי תורת החסידות הוא סדר. הבעל שם טוב היה מסודר; הרב המגיד דקדק על סדר; אדמו"ר הזקן לימד את חסידיו להיות מסודרים.

(היום יום)

מוסר וחסידות

דרך המוסר היא התבוננות בשפלות הגוף. דרך החסידות היא התבוננות במעלת הנפש. בדרך המוסר האדם מתרכז בדברים שליליים, מחשבתו נתונה לגוף ולחומר. בדרך החסידות האדם טובל באור ועומד בקרן אורה.

(שיחות קודש)

מה הדגש

הן תורת המוסר הן תורת החסידות מסבירות שהעולם הגשמי הבל הוא, והעיקר הוא התורה ומצוותיה. ההבדל ביניהן הוא, שהמוסר מבאר כי הגוף והעולם הם דבר טפל, ואילו החסידות מבארת כי הנפש והחיות האלוהית הן העיקר.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

לגלות את הכוחות הנסתרים

דרך החסידות היא לגלות את הכוחות הנסתרים שבאמצעותם אפשר לרפא את מומי בני האדם, ולעורר את רוחם אל הנעלה והמעודן.

(הצמח צדק)

לא לשטות

אדמו"ר הזקן אמר: "השטות מחיצה של ברזל היא בפני החסידות". וביאר הרבי הרש"ב: שני פירושים 'לשטות': שטות כפשוטה, ושטות במשמעות של איסור, כמו 'הדס שוטה'. השטות, עליפי כל אחד משני הפירושים האלה, איננה בתזוג הולמת לחסידות ולחסידים.

(ספר השיחות ת"ש)

מהותו של חסיד

החסיד ממעט בדיבור, מרבה במחשבה, מרבה עוד יותר במעשה, וכל זה עם עצמו.

(לקוטי דיבורים)

החוב שולם

זו הייתה חידה מוזרה בעיני השדכן. הוא לא הצליח להבין מדוע החסיד דוחה שוב ושוב הצעות שידוכין טובות ומכובדות בעבור בתו.

בתו של החסיד הייתה נערה כלילת-מעלות, ורבים מנכבדי העיר רצו אותה בעבור בניהם. אחד מהם אף תקע ביד השדכן סכום נכבד כדי שיפעל במרץ לקידום השידוך.

החסיד היה מתלמידיו של רבי ישראל בעל-שם-טוב. יהודי תלמיד-חכם וירא-שמים, אך עני מרוד. לכן דחה את ההצעות. וכי מניין לו לשלם בעבור נדוניה לבתו ובעבור כל הוצאות החתונה?

סוף-סוף הצליח השדכן לחלץ מפיו את הסיבה לסירובו, ומיד הציע פתרון: "לא-הרחק מכאן מתגורר כפרי אמיד הנותן הלוואות יפות. אתה איש נאמן, והוא יסתפק בחתימת ידך. לך אליו ויהיה בידך הסכום הנדרש."

החסיד לא השתכנע. וכי מניין ייקח להחזיר את החוב? השדכן הלך בעצמו אל הכפרי והשיג את אישורו למתן הלוואה. כשחזר הלך לאשת החסיד ויחידיו הפצירו בו לקחת את הלוואה ולעשות את השידוך. "כך עושים כולם, וה' עוזר", אמרו.

לא יכול היה החסיד לעמוד בלחצים. הוא נסע אל הכפרי וקיבל את הכסף, בהתחייבות להחזירו כעבור שנתיים. בתוך כמה ימים נסגר השידוך, לשמחת לב כולם.

גדולה הייתה השמחה בעת החתונה. באותה שעה לא דאג החסיד על החזר הלוואה, שכן עדיין שנתיים לפניו. אולם החודשים נקפו ומצבו הכלכלי לא הוטב. אט-אט גברה בליבו הדאגה שמא לא יוכל להחזיר את חובו.

קם החסיד ונסע אל הבעש"ט, וסיפר על מצוקתו. הבעש"ט לא הגיב על עצם העניין, אך שלח אותו לבית-המדרש. "שמע מה שמשפרים שם, וזה יהיה לך לתועלת", אמר. עשה החסיד כפקודת רבו, והתיישב בין התלמידים והאזין לשיחתם.

באותה שעה סיפר אחד התלמידים על דרך התקרבותו של המגיד ממזריטש אל הבעש"ט: כאשר בא בפעם הראשונה לתהות על קנקנו ציפה לשמוע מפיו דברי תורה עמוקים. במקום זאת שמע את הבעש"ט מספר שפעם אחת היה בדרך ולא היה לו אוכל בעבור העגלון

לדרך. התלמידים הקדושים הצטופפו בעגלה ודיברו דברי חסידות, עד שהעגלה עצרה ליד בית הכפרי העשיר המעניק הלוואות. הכפרי הורה למשרתיו לערוך בעבור האורחים סעודה כדי המלך.

בינתיים התעניין הבעש"ט במצב עסקיו של האיש. הכפרי הציע להראות לבעש"ט את נחלתו. הוא הציג את שדותיו ומטעיו, את דירי הצאן ורפת הבקר, ואז הגיעו אל אורוות הסוסים. בעל הבית הוציא מהאורווה סוס אחד ותיאר את מעלותיו בעיניים נוצצות.

הבעש"ט פנה אליו בבקשה: "מכור לי בבקשה סוס זה". הכפרי השיב כי הוא מוכן לוותר על כל אחד ואחד מסוסיו, רק לא על הסוס הזה.

חזרו האנשים אל הבית וישבו לסעודה. עתה התעניין הבעש"ט גם בעסקי הלוואותיו של הכפרי. גם כאן החל האיש להשתבח כי גדולי הפריצים לווים אצלו. להוכחת דבריו קם והביא את תיק הלוואות שלו, והציג לפני הבעש"ט את שטר-החוב שבידו.

הבעש"ט עלעל בשטרות והוציא את שטר הלוואה שחתם החסיד שנפטר. שאל הבעש"ט את הכפרי: "האם תוכל לתת לי שטר זה במתנה גמורה?". הכפרי חייך: "שטר זה הוא של אדם שנפטר ואין לו כל ערך". "אף-על-פי-כן", אמר הבעש"ט, והכפרי מסר לידו את השטר.

"עתה אבקשך", אמר הבעש"ט, "לומר לפנינו בפה מלא כי אתה מוחל מחילה גמורה לנפטר על החוב שבשטר זה". לאחר שאמר הכפרי את הדברים במפורש אורו פניו של הבעש"ט, והוא קרא למסובים לומר 'לחיים'.

לא חלפו דקות אחדות ואחד ממשרתי הבית נכנס פנימה נסער ולחש דבר-מה באוזנו של הכפרי. זה מיהר לצאת החוצה וכעבור זמן חזר בפנים עצובות. הוא סיפר כי סוסו היקר והחביב מת פתאום.

הבעש"ט הרגיעו ואמר לתלמידיו: "בסוס המובחר הזה התגלגלה נשמתו של החסיד שלא פרע את חובו. בבית דין של מעלה פסקו שעליו להתלבש בתוך סוס ולעבוד אצל המלווה, ובכך לפצות אותו על אי-החזרת הלוואה. לכן שלחתי אותו לשמוע את סיפור הסוסים בבית-המדרש, כי הדברים רמזו לתיקון נשמתו.

"עתה", סיים הבעש"ט, "כשהכפרי מחל לנפטר מחילה גמורה, מת הסוס, ונשמת החסיד עלתה מעלה-מעלה לאחר שהשיגה את תיקונה".

זה הסיפור ששמע החסיד. אף הוא תהה על משמעות הדברים ומדוע היה צריך לשמוע סיפור זה. הוא חזר לביתו בלי פתרון אמיתי לבעייתו.

לא עבר זמן רב והחסיד חלה ונפטר לבית-עולמו. עכשיו כבר לא היה ממי לגבות את החוב.

עברו שנים. יום אחד ציווה הבעש"ט להכין את העגלה והסוסים ליציאה

הגוי, עד שמצא אדם וזה מכר לו לחם והעגלון אכל ושב. לאחר מכן נשאר בלי מספוא לסוסים, עד שהזדמן לו אדם והלה מכר לו מזון לסוסים.

המגיד ממזריטש התפלא מאוד לשמוע דברים פשוטים כאלה מפיו הבעש"ט. רק לאחר זמן הבין כי הדברים היו בעצם רמזים לעניינים נעלים ושמיימים, והחליט להיות תלמידו הנאמן.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

שמחה תביא גאולה

כשתבוא הגאולה תשרה שמחה גדולה. השמחה הזאת מתוארת בתהילים (פרק קכז): "שיר המעלות, בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים. אז יימלא שחוק פינו ולשונו רינה. אז יאמרו בגויים הגדיל ה' לעשות עם אלה. הגדיל ה' לעשות עמנו, היינו שמחים".

הפסוקים האלה מתארים דו-שיח בין עמי-ישראל ובין אומות-העולם. הגויים יראו את עמי-ישראל שמח ומרנן, ויאמרו בפליאה: "הגדיל ה' לעשות עם אלה". על כך ישיב להם עמי-ישראל: "הגדיל ה' לעשות עמנו, היינו שמחים". כך מפרש הרד"ק: "יאמרו ישראל: 'הגדיל ה' לעשות עמנו', לפיכך 'היינו שמחים', כלומר, זו השמחה גדולה שתראו בנו ושיימלא שחוק פינו הוא מפני שהגדיל ה' לעשות עמנו פלא גדול וטובה גדולה".

כבר שמחנו

לפי הפירוש הזה המילים "היינו שמחים" מכוונים לשמחה העתידית, שתהיה בבוא הגאולה. אולם ב'מצודת דוד' מפורש שהכוונה היא לשמחה שכבר הייתה בעת הגלות: "כאילו ישיבו ישראל לאמור: הן אמת שה' הגדיל לעשות עמנו, ובעבור ביטחון הישועה ההיא היינו שמחים מאז עוד היינו בגולה".

מעניין לראות את דבריו של המלבי"ם בפירושו: "תקוות ישראל מה שיקוו שימלא ה' הבטחתו עליידי נביאיו להשיב שבותם, כחולם חלום נבואי, שרואה את העתיד כדבר הווה עתה, וכאילו הוא במציאות ושמח עליו כשמח על דבר טוב הווה עתה... ואין הבדל בין ראיית הנביא במחזה ובין ראיית הדבר בעת יצא אל הפועל, רק שהנביא שמחתו היא בלב בלבד ואינו יכול להוציא השמחה בפועל עליידי שחוק ורינה בפה ולשון. על זה אמר שכבר 'היינו כחולמים' – ראינו דבר זה כבר במחזה, אשר בעת שישב ה' את שיבת ציון בפועל 'אז ימלא שחוק פינו', שהשחוק הנמצא בלבנו עתה ואינו יכול למלאות את פינו, אז יִמָּלֵא פינו ממנו...".

"אצל הגויים יהיה זה דבר חדש, והם יאמרו: 'אז הגדיל ה' לעשות עם אלה' – כאילו הדבר התחדש אז; אבל אצלנו אינו דבר חדש, כי כבר 'היינו שמחים הגדיל ה' לעשות עמנו' – כבר שמחנו על זה בעבר, בעת 'היינו כחולמים', ראינו ושמחנו בעת החזיון על שהגדיל ה' לעשות עמנו, והיא אצלנו שמחה ישנה ששמחנו בה מראשית קדומים, כי היה הדבר ברור אצלנו כאילו כבר יצא אל המציאות בעת ראינוהו במחזה".

שמחה בטוהרת

פירוש נוסף במילים "היינו שמחים", שזו התשובה על השאלה במה זכינו. מביא הרבי מליובאוויטש (תורת מנחם כרך טו, עמ' 51): "ישנו פתגם מאחד מתלמידי הרב הצדיק מלובלין... על הפסוק 'בשוב ה' את שיבת ציון גו' אז יאמרו בגויים וגו': 'אז, בביאת משיח במהרה בימינו, יאמרו בגויים, ישאלו הגויים: 'הגדיל ה' לעשות עם אלה' – מה זה שהגדיל ה' לעשות עם ישראל, שהם במדרגה גדולה כל-כך? וישיבו אותם ישראל: 'הגדיל ה' לעשות עמנו, מה שהגדיל לעשות עמנו הוא מפני שהיינו שמחים' על כל הבא עלינו!". באותה שיחה סיים הרבי: "זה פתגם אמיתי, וצריכים אפוא לנצל זאת!" (מקור הפירוש בספר 'תורת שמעון' לרבי שמעון מירוסלוב).

בהזדמנות אחרת אמר הרבי (התועדויות תשמ"ח כרך ד, עמ' 264): "הדבר שעדיין לא עשׂו בשביל להביא את המשיח הוא – **עבודת השמחה הרצינה בשביל להביא את המשיח**... הדרך להביא את המשיח היא – לכאורה, ולא רק לכאורה, אלא כן הוא מסקנת העניין – עליידי הוספה **בשמחה**, שמחה בטוהרת, שמחה שתיכף ומיד תביא את משיח-צדקנו".

שולה הפנינים מים החסידות

מסביר הרב פרלוב. "כל חסידות שמה דגש רב על סיפורים שהאדמו"ר סיפר, עם כל הדיקום שבדבר".

תלמוד חסידי

לצד אמרות הצדיקים חולל הרב פרלוב מפנה בלימוד הגמרא, כשהוציא לאור סדרת ספרים בת שבעה עשר כרכים ושמה 'מרגליות הש"ס'. בסדרה הזאת ביאורים וחיידושים של מאות אדמו"רים, מכל הדורות, על מסכתות הש"ס.

"מרנין לב להציג שורת ביאורים על הגמרא מאדמו"רי ליובאוויטש, גור, ויזניץ, בעלז, מונקטש, סאטמר ועוד", אומר הרב פרלוב בעניינים נוצצות. "הספר הראשון קיבל הסכמות מגדולי הדור ועורר התלהבות גדולה בכל החוגים. הבנתי שעלי להמשיך". מלאכת הליקוט לא הייתה פשוטה: "הביאורים היו מפוזרים באיך ספור מקומות. בעקבות הסדרה החלו מגידי שיעור בדף היומי להוסיף הסברים חסידיים לדף הנלמד".

חייל התעורר

כשמבקשים מהרב פרלוב לבחור אמה היקרה לו במיוחד, הוא מתלבט ובוחר לבסוף באמרה מהספר 'שם משואל', של רבי שמואל מסוכוטשוב, בשם אביו: "אם תהיה לאדם השתוקקות לעבודת השם יתברך אז איאפשר

יותר מעשרים שנה מפרסם הסופר החסידי הרב אהרן פרלוב לקט שבועי של אמרות, סיפורים ופנינים ממקורות החסידות. הרשימות שלו, המתפרסמות ביומן 'המודיע', הצטברו במרוצת השנים לסדרת הספרים הפופולרית 'זכרונם לברכה', המסודרת לפי ימי הסתלקותם של צדיקי החסידות.

"בבחרתי הייתי מעיין בספרי חסידות וראיתי שהצדיקים מביאים בספריהם הרבה אמרות חריפות וסיפורים נפלאים", מספר הרב פרלוב, המלמד במשך השבוע בשיבת סוכוטשוב בירושלים. "החלטתי אפוא ללקט את הפנינים האלה ולהביאן לפני הציבור". מאז הוא נובר בספרים ובביטאונים, בעלונים ובקונטרסים, ואף בחוברות תשורה שנדפסו במהדורות מצומצמות, ומלקט את האמרות העמוקות ואת הסיפורים המרשימים.

הישר מן המקור

ערב ח"י אלול, יום הולדתם של מאורי החסידות, אומר הרב פרלוב: "החסידות חודרת אט"אט לעולם הכללי. רבים, ובהם גם כאלה שהעולם החסידי היה רחוק מהם בעבר, החלו בשנים האחרונות למצוא עניין בתורת החסידות".

המיוחד בליקוטים האלה הוא שהדברים מובאים בלשונם, הישר מן המקור. "אני מקפיד להביא כל סיפור וסיפור כפי שאמרו האדמו"ר בעצמו",

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

בחירת שליח ציבור

שאלה: מה הן התכונות הנדרשות ממועמד לשמש שליח ציבור בימים הנוראים?

תשובה: גם כל השנה יש להעמיד שליח ציבור שיש בו תורה ויראת שמים, כי תפקידו איננו מוזיקלי בלבד - לחבב את התפילה על הציבור, אלא בעיקר לעורר את הציבור להתפלל בכוונה, ולייצג את הציבור לפני הקב"ה.

בימים שבהם אנו עומדים בדין, וצריך כוונה גדולה בתפילה, יש לחפש שליח ציבור הגון יותר וגדול יותר בתורה ובמעשים טובים, להתפלל לפני התיבה ב'סליחות' ובתפילות הימים הנוראים.

על הש"ץ להיות רגיל בתפילה ורגיל לקרוא בתנ"ך, כדי שיקרא נכון ויבין את משמעות הפסוקים והביטויים שבתפילה ובפיוטים (אכן, הש"ץ נדרש ללמוד קודם לכן את פירוש התפילות והפיוטים). יש להעדיף אדם נשוי מרווק, ועדיף מי שמתפלל

פרלוב על רקע ספריו: "החסידות חודרת לעולם הכללי"

שיהיה בגיהנום, ואם יהיה שם, ערב הוא [=האדמו"ר] בדבר שהתשוקה היא תוציא אותו החוצה משם כחץ".

הוא מסיים בסיפור שאירע לו לאימכבר: "הקדשתי את אחת הרשימות שלי לרבי אריה לייב שרה'ס, מתלמידי הבעש"ט. כמה שבועות לאחר מכן קיבלתי מכתב מחייל. הוא כתב כי אימו סיפרה לו שהוא צאצא של רבי לייב. העיתון 'המודיע' התגלגל אליו, בדרך-לא-דרך, והוא קרא בהתרגשות על סבסבו. בעקבות זאת התחיל להתעניין יותר בשורשי משפחתו, ומשם הייתה הדרך קצרה להתקרבות ליהדות ולחסידות".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

חדש: שולחן חג

לכל חגי ישראל ומועדיו

מגוון שיחות לכל חג, מעובדות על-פי אוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020

